

Виходить у Львові
щодня (крім неділь і
гр. кат. свят) о 5-ій
годині по полудні.

Редакція і
Адміністрація: уллиця
Чарнецького ч. 12.

Письма приймають ся
лишь франковані.

Рукописи
звертають ся лишь на
окреме жадане і за зло-
женем оплати поштової.

Реклямації
незанечатані віллі від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата
у Львові в агенції
днівників пасаж Гавс-
мана ч. 9 і в п. к. Ста-
роствах на провінції:
на цілий рік К 4-80
на пів року „ 2-40
на чверть роу „ 1-20
місячно . . . „ —40
Поодинокое число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:
на цілий рік К 10-80
на пів року „ 5-40
на чверть року „ 2-70
місячно . . . „ —90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів і палати панів. — Кольо-
няльна політика Німеччини.

Вчорашнє засіданє палати послів було
последнє. Вели ся на нїм наради над проектом
закова в справі виповнюваня судівництва при
висших судах краєвих і при найвисшїм три-
буналі. В дискусїї забирав голос між иншими
і п. Міністер судівництва др. Кляйн і заявив,
що нічого не має против того, аби адвокати,
які визначили ся писателською діяльністю,
могли бути іменовані радниками при найвис-
шїм трибуналі. Закон ухвалено в другім і тре-
тїм читаню, по чїм приймила палата до відо-
мости договор в Альгесїрас, закони о портових
будівлях в Триестї, а вкінци закони запомогові.
На тїм перервав президент наради і присту-
паючи до закритя засіданя, залїв: „Ми опи-
нили ся при кінци обильної в дуже важні
подїї сесїї. Єсть то последній курияльний
парламент“. Далше обговорював президент ді-
яльність парламенту в последних шести літах
і висловив ся, що мимо обструкції парламент
той не потребує побоювати ся осуду історїї;
пригадав закон о водних будівлях, будову но-
вих залїзниць, удержавненє Північної залїзни-

ці, ряд инших політичних і економічних ухвал,
вкінци виборчу реформу. Президент висказав
надїю, що будучий парламент покаже ся силь-
ним і що сторонництва відмінних програм, по-
годять ся на парламентарнїм ґрунті. Далше
серед загальної веселости пригадав бесїдник,
що в последних шістьох літах внесено в пала-
ті послів 600 пильних внесенєв, 1600 звичай-
них і 11.000 інтерпеляцій, або два рази тїлько,
що за цілих попередних 40 літ. Реформа регу-
ляміну єсть конечна. Тепершній регулямін
був добрий, коли єго сотворено, тепер він вже
неможливий. Тодї інтерпеляція була рїдкостю,
нинї відчитуванє всіх інтерпеляцій єсть не-
можливе. Вкінци подякував президент за рев-
ну працю послам, віцепрезидентам, урядникам
палати і підніс трикратний оклик в честь Цї-
еаря — Др. Катрайн зложив іменем палати
сердечну подяку президентови за безсторонне
ведєнє нарад, далше обом віцепрезидентам і
урядникам палати. Гр. Феттер подякував за
слова признаня і закритя засіданя. Посли серед
загального порушеня і взаїмних пращань ро-
зїйшли ся. Засіданє скінчило ся о годині 6-їй
вечером.

З нагоди закінченя сесїї і парламенту
видав п. Президент міністрів бар. Бек в пре-
зидїї ради міністрів вчєра вечером принятє,
на котре прибули спільні і австрійські міністри

з женами, численні члени дипломатичного
тіла і генералїції, президїї обох палат
парламенту, висше духовенство, достойники
двірекі і державні, багато послів обох палат,
представителї науки, штуки і праси. Між гїсть-
ми було багато пань. Гостий витав бар. Бек
з жєвою. О годині 10¹/₂ розпочали ся танці.

Палата панів приймила на вчєрашнїм за-
сїданю закони о льокальних залїзницях, о суб-
венціонованю Льбойда, закони о управильненю
торговельної маринарки і о розширеню автор-
ських прав

Нїмецкий парламент розвязано внаслідок
опозиції єго більшости против кольонїяльної
полїтики правительства. Розвязанє парламенту
єсть доказом, що правительство не гадає від-
ступати від тої полїтики і рїшило ся вєсти єї
далше, без огляду на кошти і внутрішні кло-
потї, які від довшого часу має якраз внаслі-
док тої полїтики. Коли нїмецке правительство
зачало думати о тїм, щоби територію держави
побільшити заморєкими краями, Америка була
для європейської полїтики кольонїяльної вже
цілком замкнена, а Азия вже або в посїданю
Росїї і Англії, або під опікою конкуренції єв-
ропейських держав. Нїмецчина могла найти віль-
ні територїї лише в Африці і Океанїї. Бімарк
не хотїв пускати ся на кольонїяльну полїтику,
але ненаситність купців перемогла. Водю на

1)

Дідьча машина.

З нїмецкого — А. О. Клявсманна.

Ви чєй знаєте той модний віз, званий
автомобїлем, винахід, що рїшучо в пекла похо-
дить, бо заворушив всіх людей, навіть наших
учених, котрі не можуть згодити ся на то,
як перекласти по нашому страшнє слово „авто-
мобїль“. Впрочїм людем, що при тїм возї поло-
мили собі карки і ноги, чєй байдуже, чи то
їм зробив „авто“, чи „самоїзд“, чи „самохід“
або хоч би й „самоток“. Я сам від початку не
був приятелем сєї новини, бо она робить за
багато скавдалу, а крім того здобуває ще собі
й дуже злу славу. Я в своїм життї — на жалє —
не займав ся технічними справами. Але прав-
ник в нинїшних часах має так багато учити ся,
що не лишає ся єму часу, щоби ще займатися
єї технічними справами. Дялчого такий са-
моїзд сам біжить, що ним порушає, і як з ним
треба обходити ся, щоби він не сполошив ся
або не станув на такім місци, де не треба —
о тїм всім не мав я аж до недавна зовсім нія-
кого понятя, бо я був переконаний, що ніколи
не буду мати ніякого діла з самоїздом.

Але чоловік не повинен ніколи прися-
гати ся.

Я був ад'юнктом при судї в Нїдергаїмі
і ждав нетерпеливо авансу на судію, щоби раз
настав конець мому життю без платні. Аж ось
одєого дня прийшов до нас новий товариш,
хороший мужчина іменем Вернебург, котрий

мав більше гроший як потреба, тай привіз ще
самоїзд з собою. Я ввів Вернебурга в товари-
ство, помагав єму вробити ся в судї і межі
нами завела ся неважком дружба, котра на
жалє мала через єго самоїзд знову розбити ся,
бо після мого досєвїду була то й єсть дідьча
машина.

В Нїдергаїмі наробив Вернебург своїм
самоїздом величезної дивовижї. Сєляни з охрест-
ности були ще досить неучивїлізовані а коли
він перший раз вїбрав ся на прогульку, то
сєляни мало єго таки живцем не роздерли, ува-
жаючи єго машину за яєсь дідьчє діло.

Одного дня сказав Вернебург до мене:
Любий товаришу, завтра нема в судї ніякої
роботи а я хотїв би поїхати на малу прогуль-
ку. Поїдете зі мною? В тепершних часах пови-
нен кождий образований чоловік бодай раз пе-
реїхати ся самоїздом. Зараз по обїдї приїду по
вас, зробимо малу поїздку довкола в охрестно-
сти, а вечером вернемо ще завчасу доми.

Я розумїв то, що треба бодай що-то умі-
ти сказати про нову машину, а що я був пе-
реконаний, що у молодих панночек додасть то
менї якогось значїня, коли буду міг розповідати
о шалєній їзді самоїздом зі страшєними
небезпечностями житя, то я відразу на то зго-
див ся. Я, бачите, анї не прочував того, що
мене ждало.

Чоловік не повинен зачіпати ся з богами!
Зараз по обїдї приїхав Вернебург по мене.
Самоїзд був прекрасно на червоно полікерова-
ний, металєві частї були покільовані, все свї-
тило ся і виглядало дуже запрошуючо і при-
надно. Підчас коїи Вернебург представляв ме-

ні свою пекольну машину, зїбрала ся довкола
нас вся молодїж з цілого місточка і ми відїз-
джали серед окликів радости. В містї їхали ми
очевидно поволї, бо яко люди права не смїли
ми ділати против постанов о їзді.

Але ся повільна їзда мала стати ся на-
шим нещастєм. Ми ще й не переїхали були
через три уллиці, як Вернебург нараз відозвав
ся: Онтам їде панна Шефлерівна.

Мене щось нїби вколело в само серце, та
й таки дуже глибоко.

Вернебург підїхав зараз своєю машиною
зараз під сам тротоар, котрим їшла панна Ше-
флерівна, станув за одним потисненєм і здой-
мивши шапку, відозвав ся: Добрий день, пан-
но Льоню! Куди їдете?

— На дворець — відповіла панна Льоня
та й не спускала при тїм очий з Вернебурга.
На мій поклін таки зовсім не зважала, а я й
нічого иншого від неї не сподївав ся.

— Хочу відвідати вуйка й вуйцу в Шмі-
дефельде; але поїзд, що правда відходить аж
за пів години — додала она.

— А то знаменито приключило ся — ска-
зав на то Вернебург. — Я і мій товариш їде-
мо на прогульку і нам треба їхати через Шмі-
дефельде. Може волїте поїхати самоїздом? Ста-
немо там скорше як поїзд, а що маю честь зна-
ти вашого вуйка й вуйцу, то відставлю вас в
добрїм здоровлю а приїтїм і сам зложу візиту.
Може буде для вас приятно переїхати ся та-
кож раз самоїздом?

Панна Льоня нїби надумувала ся а я до-
бачив, що она зиркнула на мене. Але подиви-
ла ся на мене не конче ласкаво, а відтак ска-

млин купців були також голоси, що треба най-ти якусь територію, до котрої можна би звернути надмір населення Німеччини, щоби німецька еміграція не пропадала розсіяна по цілім світі між різними народами. Фактом єсть, що Німеччина станула нагло в ряді колонізаторських держав. Землі, які Німеччина загорнула поза границями Європи, кілька разів більші, ніж сама Німеччина. Східно-африканська колонія обіймає 955.000 квадратних кілометрів, полуднево-західна колонія африканська 835.000 км., Камерун і Того коло 300.000 км., край цесаря Вільгельма на Новій Гвінеї 182.000 км.; разом 2,270.000 квадратних кілометрів. Окрім того Німеччина має різні архіпелаги островів в Океанії, острови Самоа, Соломона і інші. Сей великанський простір міг би помістити всі покоління великої Германії, як би не різні, а неборимі природні перешкоди. Більша частина терену тих колоній має гарячий клімат, в котрім північна раса жити не може. У всіх тих німецьких колоніях живе нині 25.000 білих, в тім лише дві третини Німців. Надії німецьких купців також не здійснилися, бо дике населене колоній не має таких культурних потреб, щоби виплачував ся великий імпорт з Німеччини. Управа продуктів гарячих країв, як кави, тютюну, ванілії і т. п. ще не вишла з початкової стадії і також не приносить зисків. Одинока колонія, з більше уміркованим кліматом, є величезним степом безводним, що надає ся лише до годівлі худоби, але і то не на цілій своїй простороні. Якраз тут, де можна було щось зробити, все те, що через 20 літ зроблено на поли колонізаторської праці, знищила війна з Герерами. Супротив таких результатів колонізаторської політики, німецьку опінію публичну затревожило зіставлене коштів сеї політики. Вже по відчисленю доходів з колоній, державний скарб видав на колоніальну політику 677 мільонів

зала обачно: Але чей не будете їхати за борзо і може не буде ніякої нещасливої пригоди?

— Що вам прийшло на гадку — боронив ся Вернебург — чейже не виставлю вас на ніяку небезпечність! Не бійте ся, будемо їхати поволі і зовсім осторожно. Можете сісти собі коло мене на переднім сиджіню, а коли би я за борзо їхав, то будете мати мене в руках, бо можете зловити за колесо від керми і пустити віз поволіше. Я то випрактикував, що дами розуміють ся дуже на тім, як кермувати такими машиновими возами.

Мабуть ддятого, що панна Льюня мала сидіти не коло мене, бо я мав примістити ся позаду, рішила ся она нараз їхати з нами. Я зіскочив з воза, щоби їй помочи вилізти на передне сиджінє, але панна Льюня удала, як би мене не виділа. Вхопила ся Вернебурга за руку і вихопила ся легоньким скоком до него. Я упокорений виліз на своє місце позаду, самоїзд затрубів кілька разів раз пораз ддя остоороги, хлопці з улиці, що зібрали ся були знову довкола нас, крикнули „гурра“ і ми поїхали.

На самім кінці міста була шлюсарська робітня а Вернебург, що доси їхав дуже остоорожно, задержав нараз самоїзд.

— Звиніть, панно Льюню — сказав він — я лиш скочу до шлюсаря і возьму собі ключ від шруб, котрий дав до направи. Мій самоїзд зовсім добрий; але коли прийде ся вертати, то треба може буде прикрутити деякі шруби і ддятого не хотів би я без такого ключа пускати ся в дорогу.

Відтак зліз він і пішов до шлюсаря. Я і панна Льюня остали ся самі. Я кашлав, бо гадав, що она оберне ся, але она не зважала на мене а мені якось було дуже ніяково. Як би я не був ветидав ся, то був би вже давно зліз і сховав ся в корчах з боку. Лиш коли не сидіти довше в тім страшнім положеню якогось погордженого злочинця поза молодю

марок. Та політика збільшає видатки ще тим, що змушує Німеччину удержувати величезну флоту воєнну. Німецький народ запротестував против той політики відкиненням в парламенті кредитів на цілі сеї політики. Правительство відповіло розв'язанем парламенту. Справа колоній стала ся нині одним з головних предметів теперішньої борби виборчої.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 29-го січня 1907

— **Є. Вел. Цесар** наділив заповогами з приватних своїх фондів по 200 корон: громаді Зубраче, повіта льського на відбудованє спаленої церкви і гр.-кат. комітетови парохіяльному в Золотім Потоді, бучацького повіта, на докінченє будови церкви.

— **Перепесеня.** П. Намістник переніс інженера Захарія Войціховського зі Львова до Коломиї.

— **Відзначенє.** Ви. о. Кассиан Куніцький, ц. і в. курат полевий у Львові, тит. радник митрополічій і станиславівській Копенсторії, зістав іменованій тайним шамбеляном Ёго Святости. Сими днями тугешний парох воєскової вручив торжественно о номінатови в присутности всего воєскового клира декрет та відзнаки сего достоїнства. Се перший руський воєсковий капелян, який дістав се велике достоїнство.

— **Помноженє жандармерії в Галичині.** Розпорядженем міністерства краввої оборони з р. 1905 і 1906 помножено жандармерию в Галичині о 169 жандармів, а то о 57 управителів станиць (Postenführer-ів) і о 112 звичайних жандармів. По тій причині утворено з днем 1-го люня м. р. 53 нових станиць, а в 23 місцевостях стан жандармів побільшено. Тоті зарядженя причинили ся до значного побільшеня видатку краввого фонду на заосмотрене нових станиць в кухонну й касарняну знадобу та на забезпеченє нових мешкань ддя установлених станиць. Особливо чинші мешкань ддя жандармських станиць і відділових команд ідуть в гору. В 1905 р. побільшений видаток по тій

дамою, когра таки ані трошки на мене не зважала!

Ба, я був злочинцем, навіть великим злочинцем, я то зявав сам, а коли панна Льюня зле зі мною обходила ся, то я таки заслужив був собі. Кудісова горячка і шампан то не добрі річи, скоро рівночасно впливають на чоловіка і лише що недавно упхали мене були в страшну біду.

Наперли були на мене, щоби я виступав в аматорській театрі і накинули мені якусь малу роллю. Я ще ніколи в моім житю не робив з себе комедиянта і лиш дуже слабо здогадував ся того, що можна себе при тім погано осоромити, але я обіцяв ся і то виключно лиш ддятого, що мав надію, що буду з панною Льюнею сходити ся частійше на пробах, бо я інтересував ся незвичайно тою панною. Всякі неприємности, які приносять проби з собою, як вичуване на пам'ять, та й простацтва, яких мені наговорин бувало режісер — правдивий актор — підчас проб, приймав я спокійно, перебув осьмидневну кудісову горячку, заким ще ціла справа прийшла була до поладнання, — а все лиш, щоби бути разом з тою, когра була близька мому серцю.

Той неділі, в котрій відбуло ся представленє, не мав я ані кусничка в губі, лиш бігав як той, що его мають повісити. Заким ще зачала ся театральна забава, випив я зі страху з одним із других аматорів, одним офіциром від артилерії, дві фляшки вина, з чого більша частина на мене припала. В стані на пів непри-томнім виступив я на сцену і почав своє говорити.

Все удало ся знаменито і публіка навіть нагородила мене оплесками. То разом з шампаном, котрого я випив за богато, завернуло мені голову таки до послідка.

(Дальше буде).

причині випосив 16.968 корон, а на 1907 р. краввий виділ вставив в преліминар видатків на кватирунок жандармерії о 26.430 корон більше з в 1906 р. Походять се з відеи, що в цілім краі підносять ся що-раз більше житєві вимоги, росгуг громадскі податки, а притім нема конкуренції відповідних мешкань в місцевостях призначених на осідок жандармерії. Особливо в сім році умов найму в многих місцевостях краі, головно при гравичи Росії, наслідком напливу імігруючого населеня з Росії, стали ся дуже трудними. Взагалі — по думці краввого виділу — кватирунок жандармерії стаєть ся чимраз більшим тягарем ддя краі і тому було б пожаданим, щоби той тягар з краі був знятий, або щоби бодай до поношеня коштів удержаня жандармерії причинило ся центральне правительство.

— **В справі вибору посла** на сойм краввий з громад сільських старосамбірського округу виборчого, який відбув ся ддя 24 с. м., показує ся з актив виборчих надіслалих, а предложених п. к. Намістництву, що комісія виборча більшою голосів признала вибір о. Яворського яко важний, в виду чого вибір той треба уважати за довершений. Порішенє в справі внесенєх протестів буде належати до Соїму. При виборі тім голосувало 114 виборців; з того одержали: о. Яворський 59, а его контркандидат маршалок повітовий п. Созанський 54 голосів.

— **Посмертна згадка.** Покійний Лука Ремеза, учитель школи вправ в Самборі, про котрого смерть ми вже доносили, помер в наслідок застудженя ів'ялюенци в 44 році житя. Похорони відбулись 24 с. м. Покійний — як нам пишуть — був учителем в Бережанах і яко сьпівак і музик брав живу участь в житю тамошної громади. Яко учитель музики в учит. семінарії в Сокалі заложив хор міщанський і полишив по собі гарну згадку. Позискавши ієсвіт державний з музики і сьпіву в Празі, чекав довгі літа на сталу посаду учителя музики при семінарії і коли здавалось, що осягне єї і зможе заложити домашнє гвіздо, неумолима смерть забрала его. В Самборі яко учитель школи вправ займав ся підготовуванем хорів на вечерниці Шевченківскі та повнив обовязок настоятеля бурєи сьв. Володимира. Покійний полишив по собі жаль яко добрий товариш і щирий народолобець.

— **Нові катастрофи в копальнях вугля.** В копальні вугля в Реден настав вчєра о 8 год. рано вибух газів, внаслідок чого згинуло около 200 робітників. Доси видобуто 164 убитих і 17 тяжко ранених. О катастрофі нема ще докладних вістий, але здає ся, що она так само велика, як тота, що стала ся була свого часу в Курієр, в північній Франції. Копальня, в котрій стала ся катастрофа, знаходить ся в глибині 700 метрів і віддалена на яких два кілометри від того місца, де спускають ся під землю.

Кажуть, що із 250 гірників, які спустили ся були до копальні, вирагувало ся 50. Копальня горить тепер і ддятого акция ратунокона єсть дуже утруднена. — З Ленс доносять, що в копальні Дієвен, в тій самій заглубині, де стала ся була катастрофа в Курієр, настав вчєра також вибух газів і згинула значна частина робітників. З 812, які виїхали були з копальні перед полуднем, спустило ся по полудни около 2 год. знов 681 і тоді настала катастрофа.

— **Огні.** Небезпечний огонь вибух вчєра по 9 год. вечером в боднарській робітні Вершнера при ул. Кривій ч. 7. Здає ся, що займило ся внаслідок неосторожности робітників а огонь небажком обняв весь материал і вироблену вже посудину, яка там знаходила ся. Подумінь і искри почали добувати ся вже наверх мимо спущеної ролети склепової. Завізвано сторожу пожарну а заким она явила ся, гасили огонь самі жителі з сусідних домів в той спосіб, що сипали сьніг до середини. Аж коли наспіла сторожа огнева і пустила струю води з гідранта, угасила огонь а відтак повикидала недопалений материал та посудину і цілі купи гнблівков та відпадків дерева. Шкода єсть значна і виносить кілька сот корон. — Про огонь в пасажу Гартенборгів в Станиславові доносять, що огонь вибух внаслідок неосторожности при огріваню рур водопроводних, які розходять ся в тім будинку від водойми уміщеної на поді. А що під над пасажом тягне ся на яких 90 метрів і нігде не єсть попередлюваний стінами хоронячими від огню, то огонь в короткім часі

розширився по цілим поді, що дуже утрудняло гашення, тим більше, що ще й був великий брак води. Остаточно угашено огонь великими ма-сами снігу, але мимо того згоріла ціла криша. Шкода виносить около 50.000 корон і була обезпечена. Комірників з другого поверха треба було дельожувати. Підчас огню удержувало войско порядок.

— **Репертуар руского театру в Самборі.** Саля „Сокола“. Початок о 8 вечером. Білети продає „Народна Торговля“ і цукорня п. Горвата. (Пані зволить капелюхи підчас представлення скидати): В четвер дия 31 с. м. „Галька“, опера в 4 діях Ст. Монашка. Нова вистава. Виступ п. А. Гаєка. Музика військова 77 п. п. Ціни місць підвищені. — В п'ятницю дия 1. Лютого повість „Вшневий сад“, оригінальна штука в 4 діях А. Чехова. — В неділю дия 3. лютого с. р. „Ой не ходи Грицю та на вечерниці“, пародийний образ зі співами і танцями в 5 діях Старицького.

— **Господарські збори в Бродях** відбудуться заходом товариства „Сільський господар“ дия 4. лютого, о годині 11 перед полуднем в ратушевій сали в справі заснованя філії тогож товариства. Порядок зборів: 1) пояснене статутів; 2) привяте членів; 3) вибір виділу і уконституоване; 4) виклад інж. А. Корнелі про се, як переімінити безхосені мочари в буйні сіножати.

— **Цвітін бюрократизму.** Королівський суд в Остервік в Гарцу в Німецькій оголосив сими днями в вімецьких газетах оповістку, в котрій звиває пропавшого десь без сліду капелюшника Фридриха Андрія Гайвриха (грок імен) Турніра, уродженого дия 24. цвітня 1791 в Остервік і там замешкалого, проби дия 11. липня сего року явив ся в полудне о 12 год. в згаданім суді, бо в противнім случая суд видасть вирок смерті — скаже, що він помер. Нема й сумніву, що 115-літній капелюшник аж до визначеного реченця надумає ся і не явить ся, прийме охотно вирок згаданого суду.

Про ще гарнійшу цвітінку бюрократизму доносять з Парижа: Там ще перед 53 роками якийсь чоловік зробив був винахід і предложив міністерству маринарки, а на свою просьбу одержав відповідь аж у вересні минушого року. Чоловік той називає ся Піч і винайшов був новий рід панцирних плит для воєнних кораблів. Гадав, що зробить тим прислугу своїй вітчизні і сам на тім щось заробить, отже предложив свій винахід тодішному міністрови маринарки до закупна. Писало ся тоді 1854 р., цесарем був Наполеон III, будовано залізниці і воєнні кораблі, осноувано всілякі інституції фінапсові, справами заграничними займав ся міністер Друйн де ль'Юїс, вели ся спори в справі Св'ятої Землі, але о винаході п. Піча ніхто не подумав.

Прийшла відтак кримська війна, настали дні під Сольферіно, Палестро, Маджента і події в Мехіко. Мосіє Піч вже тоді не міг сподівати ся, що на его винахід звернуть увагу і приймуть его. В 1854 р. мав 32 літ, волосє его було біляве, носив довгі фавори і повен надії та честилюбовности глядів в будучність. Коли вибухла була французско-німецька війна, він вже був трохи посивів, лице ему поморщило ся а серед щоденних клопотів о хліб насущний забув вже навіть о тім, в який спосіб хотів він забезпечити кораблі від куль. Нині ему вже 85 літ, він мешкає в Парижі при ул. дї Танпль ч. 117. Він вже зовсім оглух і майже осліп, ходить згорблений і лиш при помочи свого внука, котрий водить его пошід руку. Аж ось дия 26 вересня 1906 дістав він поштою лист, на котрого в однім розі було написано: „Міністерство маринарки“. Загадкою було для него, що хоче від него французске міністерство маринарки. Ему було би й не пришло ся, що то відповідь на его поданє в 1854 в справі его винаходу. Що відповіло міністерство, годі знати, бо старий пригадавши собі свій давній винахід, гадає, що все ще зробить якийсь добрий інтерес та держить все в тайні. Але се вже менша річ, яку відповідь дало міністерство, а найважнійше то, що на поданє в 1854 р. наспіла відповідь аж у вересні 1906 р. Французский бюрократизм побідив сям мабуть всі бюрократизми на світі.

Телеграми.

Відень 29 січня. Бурмістр Люегер зане-дужав вчера на легку горячку. Нинішне кон-силієм ствердило значне поліпшенє, казало ему однак позістати в постели.

Будапешт 29 січня. На нинішнім засіда-ню палати послів приступлено до нарад над позицією спільних видатків, котрі при попе-редній дискусії полишено in suspenso. Посол Бісоній з партії незалежності заявив, що по-зицію приймає, мусить однак іменем своєї пар-тії зложити слідуючу засадничу заяву: Пар-тія незалежності треває без зміни при своїй програмі і в нічім не зрезигнувала з єї пере-веденя. (Оплески). Особливо що до спільних видатків становище партії було завсїгди таке, що делегация і спільне міністерство позіста-ють в суперечности з незалежністю Угорщи-ни і длятого повинні бути усунені. (Оплески).

Париж 29 січня. Президент Фалієр ви-слав до цесаря Вільгельма кондоленційну те-леграму з причини катастрофи в Редєх.

Петербург 29 січня. (П. А.) Після зна-ного доси вислїду виборів мужів довіря з ро-бітничих кругів і малої пошлости земскої ви-брано 2927 мужів довіря, в тім 1177 з правиці, 790 умірних; в осталоїм числі єсть 48 каде-тів. Загалом вибрано 667 сьвященників право-славних.

Петербург 29 січня. В орлівській губернії вибрано 324 мужів довіря, в тім 40 членів пра-виці а 296 умірних; в київській губернії вибрано 520 мужів довіря, в тім 298 членів правиці а 222 умірних.

Цетинє 29 січня. Скупштина, скоро збере-ся, буде займати ся справою димісії кабінету.

Шангаї 29 січня. (Нім. тов. кабль.) Ге-нерал Татарів Еншу з Кіріна доносить, що ста-ціонований на півночі від Чанг-чу полк ко-заків здезертирував забираючи з собою скорострільні пушки. Полк той знахо-диться тепер на границі Монголії і грабежа-ми старає ся роздобути собі поживу. Не буду-чи в можности виступити прогив полку, Еншу просить о присилку войска і о завязване Ро-сией до помічничої акції.

НАДІСЛАНЕ.

Антін Хойнацкий

книгар, Львів, ул. Арсенальська ч. 6. (побіч ко-стела СС. Домініканія)

приймає всякі замовленя на книжки, ноты образи, часописи і анонси за попередним на-дісланем калєжности або й за послїдплатою.

Прощу прислати **3 К 60 с.** а вишлемо Вам

1. Житє св'ятих — оправлене.
2. Добряньського Обясненіє саужби Божєй.
3. Справа в селі Клекотині.
4. Сьпіваник церковний під вєсти.
5. Учія церковна.
6. Лихий дель.
7. Тато на заручивах.

В книгарни коштують ти книжки **7 корон 60 с.**

Адреса: Антоній Хойнацкий, книгар
Львів, ул. Арсенальська ч. 6.

Книжки для молодіжи.

видавництва руск. Тов-а педагогічного припоручені ц. к. Радою шк. краю.

Образкові без тексту для дітий найнижшого степеня науки:

Ч. 100. Для розривки 1-20 К. — Ч. 94. Ах яке хороше 2 К. — Ч. 26. Наші зв'їрята 80 сот.

Образкові з текстом для дітий другого степеня науки:

Ч. 8. Зв'їринець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 90. Дітвора 1 К. — Ч. 97. Зв'їрята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелі дітий 1-20 К.

Ілюстровані для дітий третього і четвертого степеня науки:

Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Бранчаніпова бр. 30 с., опр. 44 сотиків. — Ч. 109. Робінсон велик. бр. 1-80 К, опр. 2-20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди Дон Кіхота бр. 80 с., опр. 1-10 с. — Ч. 101. Гете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1-30 с.

Книжки без образків для дітий третього і четвертого степеня науки.

Ч. 50. Коротевський огляд руско-українського письменства, д-ра О. Макарушки. — Ч. 109. Робінзон великий бр. 1 К 50 с. опр. 1-80 К. — Ч. 1. Молитвенник нар. опр. 30 с, опр. в полотно 40 с. — Ч. 3. Китиця желань 3 розш. виданє бр. 40 с, опр. 60 с. — Ч. 4. Читанка бр. 20 с. — Ч. 13. Т. Шевченко. Подорож довкола землі бр. 1-20 К, опр. 1-50 К. — Ч. 29. Мальота. Без роздани опр. 1-10 с. — Ч. 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К, опр. 2 К 40 с, в полотні 2-70 с. — Ч. 71. Оповіданя для дітий бр. 40 с, опр. 54 с. — Ч. 72. М. Коцюбинський. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 74. Василь В-р. Подорож до краю Діліпутів бр. 50 с, опр. 64 с. — 77. А. Кримський. Переклади бр. 40 с., опр. 54 с. — 82. Марта Борецка, іст. опов. бр. 40 с., опр. 60 с. — 84. Др. М. Пачовский. Народні думи з поясненями ч. I. 40 с., опр. 60 с. — 86. А. Толстой. Казки бр. 40 с., опр. 54 с. — 87. О. Кониський. Поеми бр. 30 с., опр. 44 с. — 88. Покарана лож. Комедийка Кучальської 20 с., опр. 34 с. — 90. Дивні Пригоди Комаха Сангвіна ч. I. 48 с., опр. 70 с. — 91. Е. Ярошиньска. Перша книжочка для малих дівчат 20 с. — 94. Е. Ярошиньска. Друга книжочка для м. дівчат 20 с., разом оправлені 54 с. — 92. Малий сьпіваник 20 с. — 93. Клавдія Лукашевич. Серед цвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 с. — 103. Англійські казки 24 с., опр. 38 с. — 104. Е. Ярошиньска. Повістки 24 с., опр. 30 с. — 106. Др. І. Франко. Абу Казимові капці 60 с., опр. 90 с. — 108. Збиточник Гумфрі, з англійск. 70 с, опр. 1 К. — 111. Л. Глібів: Бойки 10 с. — Ч. III, IV, VI. В. Чайченко: Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — Ч. V, VII. Дніпрової Чайки: Казка про сонце та его сина, Писанка по 10 с. — 112. Істория куєка хліба бр. 50 с, опр. 64 с. — 115. В. Джуногях, брош. 50, опр. 64.

Книжки для молодіжи шкіль виділових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с. — 95 Шекспір в повістках бр. 30 с., опр. 60 с.

Замовляти можна в канцелярії руского Тов. Педагогічного у Львові ул. Сикстуска 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришле гроші поперед, тому при замовленю книжок (в канцелярії Товариства) на квоту 10 К висилає Товариство книжки оплатно, а від подвижки дає 10 прц. рабату. При замовленях низше 10 К (на інші книжки) треба дочислити оплату поштою.

За редакцію відповідає: Адам Креховецкий.

О Г О Л О Ш Е Н Я .

XXXXXXXXXX

Сьвіжий Мід

десеровий кураційний найлучший, твердий або цинний, (патока) в власних пасік 5 клг. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневич, ем. учит.

Іванчани п. л.

XXXXXXXXXX

Інсерати

приймає

Агенция

дневників

Ст. Соколовского

Львів, П а с а ж

Гавсмана ч. 9.

Г о л о в н а

Агенция ·дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всі дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всі залізниці

краєві і заграничні

продає

Агенция залізниць держ. Ст.

Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна агенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошення до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може приймати оголошення виключно лиш ся агенция.